

DISCUSSIÓ SOBRE EL PRIME LLOC

per RUDOLF SCHNACKENBURG

Jesús, en el viatge que ha emprès cap al lloc de la seva passió i mort, torna altra vegada a casa i imparteix als seus deixebles nous i importants ensenyaments. La comunitat sap que també ella és la destinatària d'aquestes paraules de Jesús als dotze. Pel camí, mentre el pensament de Jesús se submergia del tot en la seva passió, els deixebles discuteixen entre ells sobre qui és el més gran; tan lluny es troben del Mestre, tan poc havien comprès què significava el seguiment de Jesús. És el mateix contrast que hi ha entre el primer anunci de la passió que fa Jesús i l'oposició de Pere. Els deixebles són presos de la ideologia humana que els porta, fins i tot, a disputar-se el primer lloc.

La sentència que diu que el deixeble de Jesús de qui vulgui arribar al primer lloc ha d'ésser el darrer i el servidor de tots, ens la transmeten els Evangelis en una redacció quintuple; tan important era per a l'Església primitiva. En el pasatge que ens ocupa, la sentència no presenta una construcció totalment regular. «Primer» i «darrer» ofereixen el màxim contrast; però encara s'afegeix, com a aclariment, «i servidor de tots». Així, l'exigència de Jesús envers tots els qui vulguin pertànyer a la comunitat dels seus deixebles i pertànyer-li a ell, ataca d'arrel el nostre afany d'orgull i de poder, i trastorna l'ordre que tantes vegades preval entre els homes.

Per provocant que resulti la paraula de Jesús, no pretén desencadenar una revolució contra els governants terrenals, sinó crear un ordre nou que reflecteixi el domini de Déu i permeti entreveure el seu Regne venidor. Perquè Déu domina per mitjà del seu amor misericordiós, i Jesús exerceix el poder que Déu li ha confiat mitjançant el seu servei. La societat dels deixebles i la comunitat futura queden així sota una nova llei que sembla contradir els fets de la convivència humana tal com els presenta sovint la història; però que, no obstant això, constitueix l'autèntic alliberament en la lluita incessant dels homes entre si, en la batalla dels interessos de grup, en la guerra pel domini i el poder.

En el context actual, creat per Marc, en què un infant és presentat als deixebles, no com a símbol de la petitesa i de la humilitat, com en Mateu, sinó com a objecte de la seva sol·licitud, la sentència adquireix un significat diferent. Jesús estima i acarona l'infant i s'hi declara a favor, com volent dir als deixebles: vosaltres aspireu al primer lloc; però aquell qui vulgui ser dels meus ha de respectar el qui és petit i insignificant; perquè en un infant així, jo trobo el mateix home. Jesús és amic dels homes petits i menyspreats dels quals l'infant esdevé un símbol. Conseqüentment, Jesús havia posat davant els ulls dels deixebles, d'una manera indirecta, el seu exemple, la seva pròpia actitud i els seus sentiments personals.